

Pod Patronatem Parlamentu Europejskiego

Rozwój regionalny zjednoczonej Europy
w obliczu globalnej mobilności miejsc pracy
i siły roboczej w perspektywie do 2015 roku

Kontekst

France Pologne pour l'Europe — spadkobierczyni *Fondation France-Pologne*, utworzonej w 1989 roku, przez rząd francuski, w celu wspierania Polski w okresie transformacji — przekształciła się w 2002 roku w stowarzyszenie zrzeszające obywateli oraz instytucje, polskie i francuskie, które reprezentowane są w jego organach na zasadzie paritetowej. Stowarzyszenie postawiło sobie za cel działanie na rzecz projektu europejskiego poprzez ułatwianie dialogu pomiędzy aktorami społeczeństwa obywatelskiego państw członkowskich UE.

Szczególnie uprzywilejowaną formą realizacji tych zamierzeń są organizowane przez *France-Pologne pour l'Europe* „Uniwersytety otwarte” (poprzednio „Uniwersytety Letnie”).

Jako miejsce otwartej i swobodnej debaty pomiędzy uczestnikami wywodzącymi się ze środowisk zawodowych, związkowych, stowarzyszeniowych, politycznych, administracji publicznej, środowisk akademickich i badawczo-naukowych, pomiędzy obywatelami państw członkowskich i krajów sąsiedzkich — spotkania te pozwalają na zróżnicowane spojrzenie na najważniejsze problemy europejskie w ujęciu bilateralnym, wspólnotowym i globalnym.

Wysoki poziom spotkań zapewniają znakomici prelegenci z Polski, Francji, instytucji europejskich i innych krajów. Materiały konferencyjne są dostępne w formie publikacji.

Pierwszy „Uniwersytet Letni” poświęcony „*Wyzwaniom Wspólnej Polityki Rolnej po rozszerzeniu UE 1 maja 2004*” zgromadził w Warszawie, we wrześniu 2004 roku, 270 uczestników. Materiały opublikowane zostały w języku francuskim (wydawnictwo *Harmattan*) oraz polskim (wydawnictwo *Scholar*).

Drugi uniwersytet, którego tematem było „*Zatrudnienie w Europie: konkurencyjność i solidarność w dobie globalizacji*” zgromadził w Łodzi, w listopadzie 2005 roku, 330 uczestników (materiały w przygotowaniu).

Ten drugi „Uniwersytet Letni” zakończył się niewątpliwym sukcesem zarówno pod względem liczby uczestników i poziomu wystąpień jak i z uwagi na szczególnie oddźwięk z jakim spotkał się w Polsce w czasie zmian politycznych po kampanii wyborczej, która w szerokim stopniu odnosiła się do modelu państwa socjalnego. Jednocześnie spotkania zrodziły w jego uczestnikach chęć dalszego pogłębienia zagadnień ściśle związanych z głównym tematem obrad a dotychczas jedynie podnoszonych w toku dyskusji. Chodzi tu zwłaszcza o problem **delokalizacji (rzeczywistych lub niesłusznie za takie uznawanych) i rozwój demograficzny Europy w perspektywie do 2015 roku.**

Biorąc powyższe pod uwagę a także ogłoszenie roku 2006 „Europejskim Rokiem Mobilności” dokonaliśmy wyboru tematu obrad trzeciej edycji Uniwersytetu: globalna mobilność miejsc pracy i siły roboczej oraz jej związku z rozwojem regionalnym Europy w perspektywie do roku 2015.

Nowa formuła

Pozostając wiernie przy koncepcji promowania debaty obywatelskiej na drodze spotkań, dialogu i debaty pomiędzy prelegentami i uczestnikami z różnych krajów, reprezentującymi bardzo zróżnicowane pokolenia i środowiska społeczno-zawodowe, jak również w trosce o zapewnienie wystarczających ram czasowych dla wymiany poglądów, *France-Pologne pour l'Europe* po raz pierwszy podzieli obrady trzeciego uniwersytetu na **dwie sesje**.

Wrocław, 13, 14 i 15 października 2006 roku

« *Rozwój regionalny a światowa mobilność miejsc pracy* »

Strasburg, 16, 17 i 18 lutego 2007 roku

« *Rozwój regionalny a światowa mobilność siły roboczej* »

Obydwie sesje zostaną poprzedzone warsztatami w Strasburgu, w dniach od 19 do 20 maja 2006 roku. Weźmie w nich udział od 80 do 100 osób reprezentujących głównych partnerów sesji wrocławskiej i strasburskiej. Celem warsztatów będzie dostarczenie elementów kontekstowych, zapewnienie korelacji wystąpień, antycypowanie głównych tematów dyskusji, które wyłonią się w czasie obrad.

Poszerzony krąg partnerów

Spotkania te znajdą oparcie we francusko-polsko-niemieckim partnerstwie z instytucjami europejskimi **w ramach obchodów 15^{ej} rocznicy powstania Trójkąta Weimarskiego**.

Krąg naszych stałych partnerów jakimi są władze polityczne Polski i Francji, instytucje europejskie, polskie, francuskie, europejskie podmioty gospodarcze i społeczne, wyższe uczelnie i placówki szkoleniowe, zwłaszcza wyższe szkoły administracji i ośrodki kształcenia o profilu europejskim, zostanie poszerzony o współpracę z samorządami lokalnymi, mediami i prasą regionalną oraz organizacjami europejskimi typu „think tank”.

Czy możliwa jest inna globalizacja?

Pytanie to przewijać się będzie w trakcie całej debaty. O ile wyzwaniem dla ojców założycieli Europy było zapewnienie pokoju, to z chwilą gdy marzenie to stało się rzeczywistością w krajach europejskich — przestało już być marzeniem dla młodego pokolenia. Wyzwaniem na dziś stała się globalizacja.

Jeśli możliwa jest „inna globalizacja”, to rodzi się pytanie, czy Europa może stać się jedną z jej **dźwigni**, wprowadzając doń ze swego systemu wartości wartość socjalną i środowiskową?

Czy europejska tożsamość, bez odwoływania się do militarno-politycznych tradycji potęgi europejskiej, nie wyraża się po części w atrakcyjności „europejskiego modelu społeczno-ekonomicznego” i nie nawiązuje do całego systemu wartości czy „**preferencji**” **uznawanych przez Europejczyków** ?

W końcu, czy promocja praw człowieka nie jest także pewnym sposobem na dokonywanie zmian idących w kierunku uczciwszej konkurencji?

Czy Strategia Lizbońska, bez wątpienia konieczna dla przyszłości Europy, wobec postępującej globalizacji, jest - jeśli jest pozbawiona wymiaru socjalnego i trwałego rozwoju - wystarczająca wobec bezprecedensowego rozwoju technologicznego i naukowego krajów wschodzących?